

La vida i l'art

Art i amb ell tota la primordialitat que el seu sol nom descobreix, no és res més, que la força de l'estat anímic plasmada d'una manera justa i inequívoca, amb una més o menys elevada sensibilitat de concepció de totes i cada una de les coses amb què un hom ho sent dintre seu. Les variants en aquest cas, no són res més que els mateixos impulsos que la vida en la seva marxa va repercutint incessantment.

Fins avui i per una sèrie de privilegis que no és ara el nostre intent escartir l'indole que hi hagi pogut influenciar, les coses belles, aquestes coses que no són més que la mateixa síntesi de la veritat amb tota la seva cruesa, han romàs allunyades del poble, d'aquest contingent nombrós i ansiós de copsar tot quant de bell i dolç té al seu redós, esperant li siguin oberts els ulls a la sensibilitat per tal que ho puguin riure amb el cor; és un benestar de l'individu i a dintre la col·lectivitat hi té un dret tota vegada que l'obra és sempre esgarrapada també, del cor de la terra

A l'home se l'ha de desvetllar a la sensibilitat i a la delicadesa, ja que equival a fer del sentiment un noble i eficaç elevador de l'esperit, el qual solament en aquesta tessitura pot ésser participant del goig de saber gosar amb el cor, el que sols pels ulls es possible percebir-ho.

Cada època deixa ben fressat el seu camí per mitjà de l'ostentació impulsada pel sentiment d'admiració a lo bell, i de qui ve que, cada pas que s'ha donat sobre la terra assaonada per la suor de l'artista, l'obra i amb ella tota la impetuositat de la puixança i denotacions de benestar, hi ha quedat gravada d'una manera definitiva, clara i evident i per un temps inesborrable.

PERFILS

Els episodis edificants

Hi ha famílies enteres que aquests dies es congratuen intensament en passar una infinitat d'hores al carrer, perquè actualment tots els carrers, per virtut del seu moviment extraordinari, són un espectacle impressionant.

Aquella opinió de què no és suficient adquirir una bona butaca per a veure una bona funció, va confirmant-se en el transcurs dels nostres temps.

La diversitat d'esdeveniments imprevistos, espectaculars, anecdòtics, deparen l'ocasió multiforme de poder eixerir-se bon xic de les cabòries diàries, amb una excel·lent dosi d'entreteniment convencional, que ve a ésser com una injecció inesperada que regula les normals fluctuacions del cos humà.

El verb badar, té múltiples aspectes i compensacions. No és precisament la contemplació natural, ambigua, que reporta una fruïció anímica, la que indueix a moltes persones a la deambulació, tan cara als esperits admiratius i observa-

dors. Es, no res menys, aquella pruija irreductible que s'ampara en la indolència o la vagància, la que precipita a molts a sentir-se atrets per tot allò que significa arbitrariedat, passatemp, espectacle, exhibició, moviment, en fi, que sigui com una mena de bàlsam guaridor per a totes les hores de laxitud o desorientació.

Aproximar-se a totes les accions de la vida del carrer, equival a satisfer una necessitat, una experiència higiènica. Per abatre el pessimisme, per a encaminar la voluntat, no hi ha com una regular freqüentació espiritual cap als camps inesplorats de l'imprevist, de l'inextricable, de la despreocupació; puix que sempre resulta edificant i un xic voluptuós, la incursió fraudulenta que pugui realitzar l'esperit dins l'àrea de l'estrabòtic, del del misteri i del superficial.

No s'ha dit sovintment que tot el que entra pels ulls és un motiu d'excitació irregular?... Sense analitzar, sense l'estudi previ, existeix una raó màxima per

la qual el nostre temperament va perfilant-se per mitjà de les trivialitats i incongruències que reflexen incessantment l'existència humana, tota inquietud i tota objectivitat.

No ens sentim atrets precisament per tot el que és gran, modèlic, implacable; sinó que també implica exaltació dels sentits, el supèrflu, la trivialitat, el nimietisme. Tot és qüestió de bona fe, i de conformitat; i de saber aprofitar la mel ubèrrima de l'espectacle o esdeveniment objectes de la nostra atenció. Hi ha qui s'accontenta amb els grans moviments de les multituds, i hi ha qui es refocila i es complau amb els detalls de mínima transcendència. Avui, com sempre, l'oportunitat és la mare de l'observació; i no hi ha vulgaritat que no resulti pròdiga d'emocions o ensenyances capitals.

Totes les projeccions són subalternes, i totes les incògnites són transcendents. Descobert el passat, es va a la investigació del pervindre. I entretant, transcorre el present amb tota la seva amalgama i diversitat de truculències que formen el panorama més atraient i predilecte del subsol imperatiu.

Si no veiéssim cada dia al desvetllar-nos a plena llum, una nova faceta o iridació en la mateixa constel·lació solar diària—diguem-ne, en aquest cas, intercanvi de sensacions generoses—no valdria la pena de desvetllar-nos tant ni de posar tanta atenció en tot el que ens rodeja.

Què em portarà el dia d'avui?—es pregunta mentalment un hom quan depassa el dintell de llur casa.—Quines noves sorprendrà la meua avidesa o el meu anhel?...

I un hom espera l'imprevist, la sorpresa, la desarticulació, que és la gràcia i el suport de les obligacions diàries, de la concatenació del temps i de la flexibilitat del viure.

La Naturalesa, que és harmonia, no impedeix no obstant, que en la seva gran variació renovadora s'hi vinculi un interès permanent, per virtut de la seva mateixa trasmutació immutable.

Com no hem de posar atenció, doncs, a tot el que es regeix pels factors de la voluntat humana?... Com no hem de trobar hipotètica, i per tant atractiva, la irradiació dinàmica de tota expressió canviable, que sigui una inquietud de la vida, sempre tan complexa, tan irregular,

tan irònica; amb tot i que aquesta vida transcorri còmoda, plàcida o impassible?... Els petits detalls també constitueixen la piràmide, i les petites manifestacions reafermen les grandeses.

Què li ha interessat més del dia d'avui?—preguntava a Clemenceau, un dels seus secretaris després d'una jornada moguda pel gran estadista.—La parada militar o el míting al Gran Teatre? El que més m'ha interessat—contestà el Tigre,—és l'actitud d'aquell ciutadà anònim, el privilegi de la qual li ha permès d'ésser espectador de tots els espectacles.

Evidentment, aquesta contestació encloïa tot un programa de filosofia. L'espectador de tots els espectacles s'enriqueix de sensacions i ensenyances. Sense estipendis, es forma la seva capacitat moral i la seva intel·ligència productiva. Capta experiències, exemples, ritme o impuls, que li permeten moure's més endavant, amb una actitud nova, amb un esperit d'empresa i decisió més ferma i duradera.

Per això no té res d'estrany, repetim-ho, que la badoqueria—contemplació si es vol més correcte—tingui avui com sempre tants adeptes. I és natural també que aquests formin la selecció.

Entre un contemplatiu, que explora el pas i divertit de totes les coses, i pretent sorprendre'n tots els secrets i accions possibles, i un cul de cafè que cada dia només s'entesta amb les discussions estèrils o amb el joc invariable de les cartes, jo em quedo decidament amb el primer. El contemplatiu s'enriqueix d'experiències, d'efectes, de nocions, de virilitat intel·lectual; el jugador s'idiotitza amb la incúria o la ira amb què lliga la seva ànima i la seva vida, amb la sort de les cartes, o amb la conseqüència de les paraules de dubtosa circulació moltes vegades.

Per tant, així veiem com una vegada més, el continent obra pas al contingut.

J. VIVES I BORRELL

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

ANUNCIEU A «LA FARGA»

Cal virar la nau

Tot ésser humà té el dret de procurar-se una seguretat que garanteixi el seu benestar, la seva llibertat i la seva vida.

En temps remots ja l'home procurava pels mitjans que estaven a la seva mà, defensar-se de les inclemències del temps i de l'escomesa de les feres, que eren llavors els seus únics enemics; però a mesura que les seves necessitats creixien, també paral·lament creixien els seus instints i la seva manera de procedir.

No obstant, va haver-hi un moment en que no solament tenia que enfrontar-se amb els elements i les feres; també i per causa de què els més forts i els més audaços s'imposaven per la força o per l'astúcia damunt dels més dèbils i tímids, va tenir necessitat de fer front a aquells mals, perquè mals i no altra cosa, podien ésser qualificats els arguments que empraven els elements que estaven en un pla de superioritat.

Es per això que tots aquells que es creïent inferiors, els fou precís crear uns agrupaments, que pel nombre d'indivís que els integraven, poguessin mantenir llurs drets.

I d'aquesta faisó i a través dels temps i de les diferents lluites hagudes en la història de la humanitat, hem vist com els més dèbils, els pàries, els treballadors, en una paraula, tots aquells afectats per la desigualtat econòmica i social han aixecat els seus baluards perquè s'estrellessin les escames dels seus enemics; d'aquests enemics que forgen les seves lleis amb els disparats dels fusells, de la trepidació de l'ametralladora i l'estampit dels canons.

Veiem, doncs, que les organitzacions obreres s'han creat, no solament per obtenir unes millors materials, sinó que també i aquesta ha estat la seva vertadera missió, que per mitjà de les seves demandes, fessin la vida impossible a la classe capitalista i aquesta hagués de rendir-se i adhuc desaparèixer.

I així, lluita darrera lluita en les quals la gran massa obrera ha regat amb la seva sang, els camps i les ciutats; ha omplenat les presons de lluitadors i pagat amb la seva vida el preu d'un bocí de pa, ha surgit magnífic l'històric 19 de Juliol, que il·luminarà a les multituds obreres en el seu camí cap a la nova societat, en la qual no hi haurà la lluita de l'home contra l'home.

En aquests moments de gravetat en que un petit descuit o qualsevol errada ens retornaria als temps passats i èpoques per les quals en aquests moments de lluita perquè desapareguin, els Sindicats, baix el meu punt de vista particular, ja no han d'ésser un arma de combat com

abans del 19 de Juliol; no han d'ésser tampoc centres de cotització; ni tampoc han d'ésser els llocs on s'hagin de plantejar demandes que permetin l'augment de salaris i la disminució d'hores de treball. Tenint en compte que de la majoria de les indústries i treballs ha desaparegut el burgès, l'explotador, puix mentre les unes han estat incantades i altres controlades, s'ha de reconèixer que els Sindicats ja no poden tenir la mateixa finalitat i per tant no poden emprar els mateixos mètodes que s'empraren envers els nostres enemics socials i econòmics. Ha desaparegut per tant l'arma de lluita per a sorgir potent i arrolladora aquesta força creadora que anima amb el seu dinamisme les activitats humanes: Voluntat de reconstrucció.

I precisament és aquí on tenim el deure de posar tota la nostra atenció i els nostres esforços. Cada militant, cada ciutadà, ha d'oferir el seu granet de sorra per petit que sigui, perquè la societat que neix pugui nodrir-se de bons aliments i així quant arribi a la plenitud de la seva vida, no pugui haver-hi cap metge que li trobi cap tara ni malura.

No ha d'ésser doncs el Sindicat, tornem a repetir-ho, arma de combat; ha d'ésser l'escola d'on surtin les iniciatives per construir la nova societat. I perquè així sigui, ha d'haver-hi entre els seus components la màxima tolerància, la màxima comprensió i aquell respecte mutu que dignifica a l'home i el posa en condicions d'ésser lliure.

La Naturalesa a tots ens acull sense distinció; per a ella no existeixen castes ni races; no distingeix d'idiologies ni de partits. Si això és veritat, per què nosaltres davant d'ella no podem fer altre tant? Davant d'ella i entre nosaltres no ha d'haver-hi diferències; som fills d'ella i com a tals tenim el deure de considerar-nos germans i, per tant, tots, absolutament tots, tenim els mateixos drets i els mateixos deures.

Contribuim tots sense distinció a l'obra empresa; fem cas omís d'aquestes pe-

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

titeses que fins ara ens havien tingut allunyats els uns dels altres; no ens entes-tem en cercar la solució on no hi sigui; són moments culminants en que està compromesa la nostra llibertat i no ha d'haver-hi ni socialistes ni anarquistes: ni ugetistes ni cenetistes; per damunt de tot, sols pot haver-hi *HOMES* que, conscients de la seva responsabilitat moral davant de tot el món, el qual té els ulls fets en el nostre poble, posin tota la seva fe, tota la voluntat i tota l'ànima en aquesta lluita titànica en la que es ventila d'una manera definitiva la llibertat i el benestar de tothom.

Virem la nau social i encaminem-la envers el port on s'hi troba el premi que recompensarà tots els nostres sacrificis.
C.

TRIBUNA LLIURE

Avui més que mai Unitat Revolucionària Antifeixista!

Aquest és el mot que s'imposa per raó pròpia pronunciar avui quan portem nou setmanes de Guerra a mort contra la fera Feixista mutiladora de totes les consciències lliures i honrades de la humanitat, el poble però, ja sap prou bé que s'ho juga tot, l'esclavatge o la llibertat, i és perquè ho sap prou bé, que desinteressadament i amb un entusiasme delirant, diu tot junt i amb una sola veu: Llitem tots units contra el Feixisme! I així podem veure com aquest mot unànim és posat a la pràctica amb una realitat innegable, doncs mentre uns companys veritablement heroics, es baten en els diversos fronts de combat desafiant la mort sota la pluja de la metralla enemiga, uns altres estan a la reraguarda mantenint el nou ordre revolucionari que les circumstàncies ens ha manat crear, així com també veiem que tothom correspon amb franca generositat a tots els festivals i recaptés que sovint es realitzen a benefici dels nostres entusiastes heroics de la vanguardia, i finalment cal remarcar la desinteressada col·laboració de l'element femení, principalment en la confecció de robes pels nostres valents milicians, essent aquesta col·laboració de molta utilitat, doncs cal tenir en compte que els milers i milers de companys que tenim al front, la necessiten per tal de mantenir llur higiene i per resguardar-se del fred si es fa necessari.

En resum, veiem que és tot el poble, el vertader poble, aquell que treballa i sofreix, que és el veritable poble que existeix, que col·labora totalment a l'aixafament de la pesta Capitalista, que engendradora per l'odi i l'ambició de superar-

Impressions del front

El nostre Alcalde Antoni Tort, acompanyat del primer tinent Enric Comellas

retornen completament optimistes i satisfets de la visita efectuada ahir al front.

Els braus lluitadors caste'larencs

emocionats, agraeixen tot quant per la causa i per ells es ve realitzant, a l'ensem que

trameten per mediació del nostre Alcalde,

una salutació sincera per a tot el poble

Les impressions confirmen la segura victòria

Assabentats del viatge que el nostre Alcalde Popular n'Antoni Tort, junt amb el primer tinent d'Alcalde i President dels Rabassaires n'Enric Comellas han efectuat al front de combat, ahir després de poc de la seva arribada poguérem saludar al nostre Alcalde i a la vegada pregar-li ens manifestés la seva personal impressió sobre el transcurs del mateix, per tal d'oferir-la per mitjà d'aquestes ratlles a tots els castellarencs.

...I ple encara de l'emoció, agraïment i coratge que batega al front, ens diu en primer lloc, que han estat 36 hores fora i recorren en aquest temps 800 quilòmetres.

...El viatge transcorregué sense ni el més mínim incident, notant per part dels milicians de control unes lloables atencions.

...L'objecte del viatge era portar als nostres milicians impermeables, jerseis i algunes llonganisses i galetes, procedent tot del Comitè local antifeixista i d'alguns entusiastes per la causa del proletariats.

...Ens dirigírem a l'arribada, al front de Siétamo, línia de foc de Loporzano, on ens assabentaren que feia tres dies els havien traslladat a la columna Durruti a Bujaraloz.

...Cap a Bujaraloz falta gent i en arribar-hi poguérem, amb gran satisfacció, abraçar els nostres braus milicians que en fer-los-hi ofrena dels impermeables i demés prenes d'hivern, hi hagué gran solemnitat general per ésser els primers impermeables que arribaven en aquell front.

...La moral dels combatents és entusiasmadora, és a dir—ens ha dit abrandat—el que va al front ni que sigui per uns moments, és impossible que no torni el més fervent optimista.

...I per a palesar els estralls de la guerra, Siétamo n'és una viva demostració, doncs d'un 500 cases que componien la població, solament en resten en peu una trentena, tot el demés, són munts de runes.

...Amb tota classe d'atencions i sense mancar en el seu rostre la joia d'un lluitador abnegat i el preludi d'una victòria definitiva, el nostre Alcalde Popular ens remarca novament que trametem a tots els castellarencs una cordial salutació dels nostres milicians del front. I ara—ha dit—permeteu-me que vagi a complimentar als meus amics i companys que ansiosos també veig que ja m'esperen...

LL. CANET I FOIX

se, intentava posar-nos el dogal de l'opressió, com han fet a Itàlia, Alemanya i altres països, els quals encara no en tenen prou d'esclavitzar als seus, que voldrien venir-nos a esclavitzar a nosaltres, tan és així, que avui ja pot dir-se a ple pulmó que després d'acceptar la neutralitat Internacional arran de la militarada feixista al nostre país, que veiem que per sota mà,—com es diu vulgarment—s'afanyen a portar grans contingents de material bèl·lic del més modern als militars traï-

dors del nostre poble, fins al punt que han arrencat el crit unànim de protesta de tot el proletariat mundial contra aquesta descarada maniobra criminal i assassina, i és per això que cal remarcar avui més que mai Unitat Revolucionària Antifeixista! I col·laboració màxima de tots els que estem a la reraguarda, fins arribar al màxim sacrifici, doncs, per més gros que sigui aquest, mai arribarà a igualar el dels nostres companys que plens d'entusiasme i amb el fusell a la

mà, desallotgen a la bèstia negra dels seus reductes a on es fan forts.

Per tant, crec que tenim motius suficients per a continuar lluitant junts, i fent-se necessari si les circumstàncies ho manessin d'eliminar el primer que en la fàbrica, al taller, al camp o allà on fos, intentés pertorbar la nostra unitat, ja sigui per mitjans d'ambició personal com de partit, doncs avui tenim de saber que no ens juguem els interessos d'aquell ni de l'altre, sinó que són els de tots, del poble treballador.

Companys de tots els partits antifeixistes! Prescindim dels interessos de partit i fem obra conjunta, que és de l'única manera que podem vèncer a l'enemic comú, i ara per acabar, deixeu-me que ho faci amb un crit de Visca la Unitat Proletària!, que és el crit que llancen les boques de foc dels fusells de l'exèrcit dels heroics del nostre poble.

SIXTE CANADELL
de la U. G. T.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —5—
AMICS, de Terrassa —3—

Diumenge passat tingué lloc un partit amistós entre els equips que encapçalaven el mateix, el qual resultà excel·lent en la primera part, per la rapidesa que es desenvolupà el joc.

La segona part fou un xic més morta; puix que l'eficàcia de les jugades no donaven el fruit que haurien pogut donar per haver-se esgotat les energies en el primer temps.

El partit acabà amb la victòria pels locals amb el resultat indicat.

Els autors dels gols foren:

Camprubí, (2), Carreras, (2) i Morlan, (1).

L'equip estava així:

Simó, Serra, Vives, Albert, Montserrat, Busqueta, Torrents II, Morlan, Camprubí, Carreras i Oliveras.

MARIAN VENTURA

En bateigs, casaments i refrescs

serviu-hi sempre amb els deliciosos panets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa de pal d'excel·lent qualitat

NOTICIARI

NECROLOGICA

Abans-d'ahir al vespre i a l'edat de 87 anys, deixà d'existir Jaume Santasuana i Guitart, ben conegut en aquesta població, i pare del nostre bon amic i company de premsa Miquel Santasuana i Balletbó.

No cal dir de quina manera més viva ens associem cordialment al condol que pesa damunt de tota la família per tan irreparable pèrdua.

NOMENAMENT DE CARREC

Ens assabentem que la Direcció-Tècnica-Administrativa de les fàbriques Vda. Tolrà, S. A. ha estat conferida per la unanimitat sindical i com a President també del Comitè de Control de la mateixa, al nostre castellarenc i abnegat lluitador per la causa del proletariat, Vicens Roca.

Confiant amb la seva clara intel·ligència, l'hi desitgem un competent encert en la seva tasca.

PLA DE CASAMENT

En el tauler d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixat el pla de casament entre Joaquim Bertran Rabas amb Estrella Farell Llinares.

REUNIONS

Abans-d'ahir al vespre i ahir a la nit, varen reunir-se al saló d'espectacles de l'Ateneu, els dos Sindicats de Rabassaires respectivament, les quals foren concorregudíssimes.

L'objecte de les reunions era canviar impressions del moment actual i resoldre també el problema immediat, de la verema.

CONVOCATORIA

ALS SOCIS DE L'ATENEU

Es convoca a tots els socis de l'Ateneu Castellarenc, a la Reunió General Extraordinària que tindrà lloc avui a les 8'30 hores del vespre.

Degut a l'assumpte de transcendental importància a tractar, es prega la total assistència.

LA VEREMA

Durant aquesta setmana, els nostres agricultors han vingut treballant activament en els preparatius per a la pròxima verema.

ESTANC de torn per a diumenge,

Passeig, 21

FARMACIA de torn per a diumenge,

Major, 16

Subscribint-he a

“LA FARGA”

contribuiràs d'una manera directa al millorament del periodie del teu poble.